

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/6/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015200200
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200200.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci žalobcu Bc. V. K., bytom C., právne zastúpený Mgr. Igorom Cibulom, advokátom, so sídlom Hrabový chodník 4, 831 01 Bratislava, proti žalovanej (sťažovateľke) Ekonomickej univerzite v Bratislave, so sídlom Dolnozemska cesta 1, 852 35 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej Č. j.: R - 308/2014 zo dňa 05.12.2014, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/30/2015-45 zo dňa 5. októbra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Dekan Národohospodárskej fakulty Ekonomickej univerzity v Bratislave, ako prvoinštančný správny orgán, rozhodnutím zo dňa 30.10.2014 v zmysle § 72 ods. 2 písm. c) zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 131/2002 Z.z.“) a čl. 2 bod 1 písm. b), e), h) a čl. 3 bodu 1 písm. c) Disciplinárneho poriadku pre študentov Ekonomickej univerzity v Bratislave schváleného dňa 03.07.2008 uložil žalobcovi disciplinárne opatrenie - vylúčenie zo štúdia, čo odôvodnil tým, že dňa 16.10.2014 mu bol doručený návrh na začatie disciplinárneho konania voči žalobcovi s tým, že na predmete Regionálne podnikateľské prostredie urážal študentky a študentov, došlo k fyzickému stretu s iným študentom a žalobca neuposlúchol výzvy vyučujúceho. Podnet na prešetrenie konania žalobcu podali aj Ing. J. W., PhD., Ing. D. A., PhD., a Ing. M. F., ktoré mal žalobca v poobedňajších hodinách v dňoch 13.10.2014 a 14.10.2014 vulgárnym spôsobom urážať a osočovať. Ing. E. - vedúci Oddelenia prevádzky a investícií EU doložil písomné svedectvo ku konaniu žalobcu v uvedených dňoch a v dôsledku žalobcovho konania musela byť privolaná polícia.

2. Žalovaná napadnutým rozhodnutím č. j.: R-308/2014 zo dňa 05.12.2014 žiadosť žalobcu o preskúmanie rozhodnutia dekana Národohospodárskej fakulty Ekonomickej univerzity v Bratislave zamietla a rozhodnutie dekana potvrdila, pretože napadnuté rozhodnutie dekana nie je v rozpore so zákonom, ani vnútornými predpismi Ekonomickej univerzity v Bratislave, ani vnútorným predpisom Národohospodárskej fakulty Ekonomickej univerzity v Bratislave.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovanej a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

4. V odôvodnení uviedol, že predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie zákonnosti preskúmaných rozhodnutí správnych orgánov v rozsahu vznesených žalobných námietok - nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov a podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Námietka nesprávneho právneho posúdenia veci bola žalobcom vznesená len formálne a v žalobe nebola nijako bližšie odôvodnená. Ohľadom námietky nedostatočne zisteného skutkového stavu veci mal krajský súd za to, že nie je dôvodná, nakoľko skutkový stav bol zistený v primeranom rozsahu umožňujúcim žalovanej a aj prvostupňovému správnenému orgánu vec riadne posúdiť.

5. K námietke nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov krajský súd uviedol, že je vždy nevyhnutné, aby preskúmané rozhodnutie spĺňalo všetky zákonom naň kladené formálne náležitosti (v danom prípade vyplývajúce zo zákona č. 131/2002 Z. z. - § 72 ods. 6, keďže v zmysle § 108 ods. 1 sa na konanie podľa tohto zákona nevzťahuje Správny poriadok). Preskúmané rozhodnutie musí byť vydané v písomnej forme, vecne príslušným správnym orgánom. Zároveň rozhodnutie musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahovať náležitosti určené príslušnou právnou úpravou v danom prípade zákonom č. 131/2002 Z.z. Napriek tomu, že na konanie správnych orgánov sa nevzťahuje Správny poriadok odôvodnenie v tomto konaní preskúmaných rozhodnutí musí opisovať a hodnotiť všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom pre ich výrok a zároveň primerane sa vysporiadať s návrhmi, námietkami a vyjadreniami účastníka konania (žalobcu). Medzi výrokom a odôvodnením musí byť logická zhoda. Odôvodnenie musí byť presvedčivé.

6. Krajský súd ďalej uviedol, že osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých konajúci správny orgán vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti, znamenajúci porušenie ústavou garantovaného základného práva majúci za následok nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť vypracované v takej kvalite a podané takým jazykom, aby bolo zrozumiteľné aj bežnému občanovi laikovi - neprávnikovi.

7. K výroku napadnutého rozhodnutia krajský súd uviedol, že výrok každého rozhodnutia správneho orgánu o uložení sankcie za správny delikt alebo priestupok musí obsahovať taký popis skutku, aby tento nemohol byť zamenený za iný skutok, t. j. musí byť dostatočne určitý a zrozumiteľný a musí z neho byť jednoznačné akého porušenia zákona a za aké konanie sa dotknutá fyzická/právnická osoba dopustila. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na vývoj judikatúry k otázke konkretizácie popisu skutku v rozhodnutiach správnych orgánov, ktorá najskôr vyžadovala presný popis skutku vo výroku rozhodnutia a nestačilo iba jeho riadne vymedzenie v odôvodnení rozhodnutia napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/6/2013. Neskôr sa vývojom judikatúry od tejto zásady upustilo a za zákonné rozhodnutie správneho orgánu sa považovalo aj také, ktoré riadne a nespochybniteľne vymedzovalo skutok správneho deliktu v odôvodnení rozhodnutia (z hľadiska miesta, času, spôsobu jeho spáchania, príp. iných konkretizujúcich údajov), ak nebol dokonale vymedzený vo výroku preskúmaného rozhodnutia. Od 01.07.2016 správny súd pri posudzovaní tejto otázky však postupuje podľa § 195 a nasl. S.s.p., ktorý v § 195 ods. 1 písm. a) v prípade správneho trestania jednoznačne

hovori o použití základných zásad trestného konania podľa Trestného poriadku. Preto podľa názoru krajského súdu v súčasnosti požiadavka na presné vymedzenie skutku vo výroku správneho rozhodnutia bude nevyhnutná a nebude postačovať riadne vymedzenie skutku správneho deliktu iba v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu.

8. V prejednávanej veci krajský súd zastával názor, že výrok napadnutého rozhodnutia (ani prvoinštančného) nepodáva žiadny opis skutku kladeného za vinu žalobcovi, t. j. takýto výrok správneho rozhodnutia potom nespĺňa zákonné náležitosti na jednoznačnú a nespochybniteľnú individualizáciu skutku (skutkov), ktorého sa mal žalobca dopustiť. Preto podľa názoru krajského súdu treba pokladať napadnuté rozhodnutie žalovanej za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Zároveň krajský súd uviedol, že ani z obsahu odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia nie je opis skutku uskutočnený riadne. Opis skutkov kladených za vinu žalobcovi je v zodpovedajúcom rozsahu uvedený až v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovanej.

9. Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie rozhodnutia žalovanej neposkytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie. Skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe svojej zákonom povolenej voľnej úvahy, neboli v rozhodnutí dostatočne presvedčivo odôvodnené. Rozhodnutia vydané správnymi orgánmi v správnom konaní musia byť v dostatočnom rozsahu zrozumiteľné aj pre bežného občana neznalého práva a tomuto poskytnúť dokonalé odôvodnenie výroku správneho rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia podľa názoru krajského súdu nevyplýva z akých konkrétnych dôkazov (odkaz na písomné dokumenty a výpovede neidentifikovaných svedkov nie je postačujúce) žalovaná vychádzala, ako všetky získané dôkazy (svedčiace proti a aj v prospech žalobcu) vyhodnotila. Odôvodnenie rozhodnutia neuvádza, prečo pristúpila žalovaná k uloženiu práve daného disciplinárneho opatrenia žalobcovi a nie iného, ktoré mu Disciplinárny poriadok uložiť umožňuje (pokarhanie, podmienené vylúčenie). Žalovaná bola povinná náležite odôvodniť uložené disciplinárne opatrenie a nestačilo uviesť, že nie toto je v rozpore so zákonom ani vnútorným predpisom EU v Bratislave tak, ako to urobila v napadnutom rozhodnutí. Pre súd je rozhodujúce posúdiť, či vydané rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Vzhľadom na uvedené krajský súd považoval odôvodnenie napadnutého rozhodnutia za nedostatočne presvedčivé, keďže žalovaná sa nevysporiadala so všetkými právne významnými dôvodmi svojho rozhodnutia.

10. Ostatné žalobcom vznesené námietky krajský súd nepovažoval za dôvodné, nakoľko nedodržanie 30 dňovej lehoty na vydanie napadnutého rozhodnutia žalovaného samo osebe nemá vplyv na jeho zákonnosť. Nepredstavuje také porušenie procesných predpisov v konaní správnych orgánov, s ktorými by sa bez ďalšieho spájala nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Taktiež nemožnosť žalobcu vyjadriť sa k listu dekana NHF EU v Bratislave, ktorý bol zaslaný žalovanému pred vydaním napadnutého rozhodnutia by predstavovalo vadu v konaní správnych orgánov, len v tom prípade, ak by predmetný list bol podkladom ich rozhodnutí. Predmetný list však nie je ani obsahom administratívneho spisu a z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by žalovaný pri jeho vydaní tento list bral na vedomie.

11. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že priznal úspešnému žalobcovi právo na ich náhradu.

III.

Konanie na kasačnom súde

12. Proti rozsudku krajského súdu podala žalovaná v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Kasačnú sťažnosť odôvodnila tým, že obidve správne rozhodnutia sú zákonné a vydané v súlade s dobrými mravmi a zásadou „lex non exacte definit, sed arbitrio boni viri permittit“. Podľa jej názoru nevymedzenie disciplinárneho priestupku vo výroku rozhodnutia o uložení disciplinárneho priestupku nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia o uložení disciplinárneho priestupku. Sťažovateľka ďalej uviedla, že disciplinárny priestupok je v obidvoch rozhodnutiach riadne vymedzený v odôvodnení rozhodnutia, a preto navrhla, aby kasačný súd zrušil

napadnuté rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že ju nepovažuje za dôvodnú, a preto navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

14. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.10.2018 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

15. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie sťažovateľky, ktorým žiadosť žalobcu o preskúmanie rozhodnutia dekana Národohospodárskej fakulty Ekonomickej univerzity v Bratislave zamietla a rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu o vylúčení žalobcu zo štúdia potvrdila, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie sťažovateľky, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľky sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalobcom a žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 72 ods. 1 zákona č. 131/2002 Z.z. disciplinárny priestupok je zavinené porušenie právnych predpisov alebo vnútorných predpisov vysokej školy alebo jej súčastí, alebo verejného poriadku.

Podľa § 72 ods. 2 písm. c) zákona č. 131/2002 Z.z. Za disciplinárny priestupok možno uložiť študentovi niektoré z týchto disciplinárnych opatrení: vylúčenie zo štúdia.

Podľa § 72 ods. 6 zákona č. 131/2002 Z.z. rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia musí byť písomné, musí obsahovať odôvodnenie a poučenie o možnosti podať žiadosť o jeho preskúmanie; študentovi musí byť doručené do vlastných rúk. Žiadosť sa podáva orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do ôsmich dní odo dňa jeho doručenia. Ak je týmto orgánom dekan, môže sám žiadosti vyhovieť a rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť. Ak žiadosti nevyhovie, postúpi ju rektorovi. Rektor rozhodnutie dekana preskúma a ak je v rozpore so zákonom, vnútorným predpisom verejnej vysokej školy alebo jej súčastí, rozhodnutie zmení alebo zruší, inak žiadosť zamietne a rozhodnutie potvrdí. Rektor musí vydať rozhodnutie najneskôr do 30 dní od doručenia žiadosti o preskúmanie rozhodnutia dekana.

Podľa čl. 2 bod. 1 písm. b), e), h) Disciplinárneho poriadku pre študentov Ekonomickej univerzity v Bratislave disciplinárne opatrenie možno uložiť za tieto priestupky:

- b) nerešpektovanie rozhodnutia akademických orgánov EU v Bratislave a príslušnej fakulty a správanie, ktoré je v hrubom rozpore so všeobecne platnými normami morálky a etiky,
- e) zneváženie člena akademickej obce, zamestnanca alebo študenta EU v Bratislave,
- h) závažné ohrozenie mravnosti na akademickej pôde (šírenie pornografie, používanie toxických a psychotropných látok a pod.).

Podľa čl. 3 bod. 1 písm. a), b), c) Disciplinárneho poriadku pre študentov Ekonomickej univerzity v Bratislave za priestupok uvedený v čl. 2 ods. 1 možno študentovi uložiť niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

- a) pokarhanie,
- b) podmienené vylúčenie zo štúdia,
- c) vylúčenie zo štúdia.

16. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis sťažovateľky, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľky nie sú dôvodné.

17. Kasačný súd sa po preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov stotožnil so záverom krajského súdu, že výrok napadnutého rozhodnutia sťažovateľky, ako aj rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu, nepodáva žiaden opis skutku kladeného za vinu žalobcovi, a preto takýto výrok správneho rozhodnutia nespĺňa zákonné náležitosti na individualizáciu skutku, ktorého sa mal žalobca dopustiť.

18. Z hľadiska ustálenej súdnej praxe považuje kasačný súd za potrebné zdôrazniť, že výrok rozhodnutia o priestupku, resp. o správnom delikte, musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i evidencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným. Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť preto určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/28/2007 zo dňa 6. marca 2008).

19. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o priestupku, resp. o správnom delikte, musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nemohlo byť zameniteľné s iným konaním. Taktiež je potrebné uviesť, že záver o nevyhnutnosti úplnej špecifikácie príslušného priestupku, resp. správneho deliktu, z hľadiska vecného, časového a miestneho plne korešponduje i s medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky, pretože i na rozhodovanie o priestupkoch je potrebné aplikovať požiadavky článku 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách. Z článku 6 ods. 1 Dohovoru vyplýva, že veci priestupkové a taktiež veci správnych deliktov je potrebné považovať v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry za veci, ktoré majú charakter konania o trestnom obvinení. Vo všetkých veciach, ktoré je možné subsumovať pod pojem „veci trestného charakteru“ musí mať osoba, proti ktorej sa vedie konanie možnosť domôcť sa práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru. Správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správny orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie).

20. Zákonná úprava je jednoznačná napr. pokiaľ ide o konanie o trestných činoch, pretože podľa trestného zákona musí výrok rozsudku presne označovať trestný čin, ktorého sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, poprípade i iných skutočností potrebných, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. U priestupkov je obdobná právna úprava a výrok rozhodnutia o priestupku musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času jeho spáchania, vyslovenie viny, druh a výmeru sankcie. Pri iných správnych deliktoch takéto jednoznačné vymedzenie výroku rozhodnutia v právnej úprave nie je a odkazuje tu len na správny poriadok (§ 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.), teda vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver je vyvoditeľný z ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Rozhodnutie správneho orgánu o vylúčení žalobcu zo štúdia je potrebné, vzhľadom na uvedené, považovať za rozhodnutie trestného charakteru a takýmto rozhodnutím je teda i rozhodnutie o priestupku, resp. o správnom delikte, a preto je nevyhnutné vymedziť presne vo výrokovej časti, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. Takáto požiadavka podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to predovšetkým z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/238/2009 zo dňa 19. mája 2010).

21. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd uvádza, že výrok rozhodnutia prvoinštančného správneho

orgánu ako aj žalovanej nespĺňa uvedené požiadavky, a to, že neobsahuje konkrétne opis skutku, ktorý je žalobcovi kladený za vinu. Opis skutku, ktorý je žalobcovi kladený za vinu je uvedený až v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovanej, čo však podľa názoru kasačného súdu nespĺňa požiadavky o určitosti, konkrétnosti a zrozumiteľnosti výroku rozhodnutia. Z uvedených dôvodov je rozhodnutie žalovanej, ako aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu, v tejto časti výroku nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, čo je dôvod pre jeho zrušenie. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5SŽ/66/1998 zo dňa 30. septembra 1998, ktorý uviedol, že „Výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Musí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu“.

22. K nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovanej kasačný súd ďalej uvádza, že rozhodnutie je odôvodnené iba strohou rekapituláciou skutkových zistení bez uvedenia bližších dôvodov, ktoré ju viedli k záveru, že v prípade žalobcu je dôvodné ho vylúčiť zo štúdia, keď podľa čl. 3 bod 1 Disciplinárneho poriadku pre študentov Ekonomickej univerzity v Bratislave za priestupok uvedený v čl. 2 ods. 1 možno študentovi uložiť pokarhanie, podmiennečné vylúčenie zo štúdia alebo vylúčenie zo štúdia.

23. Z rozhodnutia žalovanej ako aj rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu nie je zjavné, čo ich viedlo k rozhodnutiu o vylúčení žalobcu, ako vyhodnotili osobu žalobcu, povahu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a ako sa vysporiadali s jeho obhajobou. Kasačnému súdu nie sú známe dôvody, na základe ktorých dospeli správne orgány v rámci svojej zákonom povolenej voľnej úvahy k záveru o vylúčení žalobcu zo štúdia. Pokiaľ totiž súd preskúmava zákonnosť žalobou napadnutého správneho rozhodnutia, resp. skutkové a právne úvahy, na základe ktorých bolo rozhodnutie vydané, robí tak výlučne cez odôvodnenie tohto rozhodnutia, a nie prostredníctvom obsahu administratívneho spisu, resp. dôvodov doplnujúcich, ktorými žalovaná dodatočne dopĺňa chýbajúce dôvody v rozhodnutí. Z uvedeného dôvodu je potom záver krajského súdu, že rozhodnutie žalovanej je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, plne udržateľný a nemôžu ho spochybníť ani kasačné námietky žalovanej. K danej veci kasačný súd poukazuje na rozhodnutie publikované v Zbierke pod č. R 33/2006, podľa ktorého „rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak správny orgán svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodíť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť.“

24. Pokiaľ teda z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovanej o vylúčení žalobcu zo štúdia, podľa čl. 3 bod 1 Disciplinárneho poriadku pre študentov Ekonomickej univerzity v Bratislave, nie je zjavné ako vec rozhodujúci orgán zvážil, o aké skutočnosti oprel svoj právny záver, na základe ktorého sa rozhodol využiť možnosť vylúčenia žalobcu zo štúdia, tak takéto rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

25. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľky sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

26. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobcovi, ako úspešnému účastníkovi konania o kasačnej sťažnosti, nárok na náhradu trov tohto konania priznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.). V zmysle § 175 ods. 2 S.s.p. v spojení s dôvodovou správou k § 467 S.s.p. (teleologický výklad) o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

27. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.